

РЕШЕНИЕ

№ 2711

гр. София, 20.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 28.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **9567** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „ФИМ КО 2015“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 1000, р-н С., [улица], представлявано от управителя И. Г. Ф. срещу РА № Р-22221021006104-091-001/28.03.2022 г., издаден от В. А. В. на длъжност Началник на сектор, възложила ревизията и Б. С. К. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 956/16.06.2022 г. на Т. Й. Т. - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, в частта, с която на дружеството не е признато право на данъчен кредит по фактури с предмет покупка на стоки, издадени от „БОКИ-94“ ЕООД ЕИК[ЕИК], „КОНСУЛТИНГ И МЕДИА БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „МЕГА СЪРВИСИЗ ЕНД СЪПОРТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „МЪРСИ ОН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „РАЯ 51“ ООД, ЕИК[ЕИК] в резултат на което са определени допълнителни данъчни задължения за данък върху добавената стойност за периода от

01.10.2017 г. до 31.12.2019 г. общо в размер на 9 873.49лв., от които 7 414.25лв. главници и лихви общо в размер на 2459.24лв. Жалбоподателят оспорва изводът за нереалност на доставките, като твърди, че не са били налице основания за непризнаване на правото на данъчен кредит по тях. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да отмени РА и да присъди на дружеството разносните по делото.

Ответникът по жалбата – директорът на дирекция „ОДОП” – [населено място]-град при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Дирекция „ОДОП” – С.-град.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

„ФИМ КО 2015“ ООД е местно юридическо лице, регистрирано по ЗДДС на 01.09.2017г. с предмет на дейност през ревизирия период ресторантьорство, покупка на стоки или други вещи с цел тяхната препродажба в първоначален, преработен или обработен вид, вътрешна и външна търговия, сделки с интелектуална собственост, хотелиерство, дейност на търговско представителство, производство на стоки с цел продажба, както и всякаква друга дейност, която не е забранена със закон. За периода е осъществявало основната си дейност в търговски обект в [населено място], [улица] – бар „Public“, който е ползвало на основание договор за наем.

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР от 01.11.2021г., издадена от В. В. - орган, оправомощен да възлага ревизии със Заповед № РД – 01-128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП – [населено място]-град. Възложената ревизия е с предмет установяване на задължения за ДДС за периоди 01.10.2017г. – 31.12.2019г., със срок на завършване на ревизията 2 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Определен е ревизирият екип. Заповедта за възлагане на ревизията е съобщена на 17.11.2021г. С последваща заповед от 14.01.2022г., издадена от същия орган, е удължен срокът на ревизията с един месец – до 17.02.2022г.

Резултатите от ревизията са обобщени в ревизионен доклад с № Р-22221021006104-092-001/02.03.2022г., който е съобщен на управителя на дружеството на 07.03.2022г.

В срока по чл.119, ал. 2 ДОПК е издаден РА № Р-22221021006104- 091-001/28.03.2022. РА е издаден от органа възложил ревизията и от ръководителя на ревизията.

С РА са възприети изцяло констатациите по РД и са установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди месеци 10.2017г. – 12.2019г. в резултат на непризнат данъчен кредит по ЗДДС в общ размер от 9 873.49лв., от които 7 414.25лв. главници и лихви общо в размер на 2459.24лв. По отношение на главниците актът е обоснован от фактическа и правна страна с извода за липсата на реални доставки по определени фактури, респ. с липсата на право на данъчен кредит.

Дружеството жалбоподател е обжалвало ревизионния акт по административен ред. С Решение № 956/16.06.2022 г. на Т. Й. Т. - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите РА е потвърден изцяло.

По отношение на спорните доставки, за които не е признато правото на данъчен кредит по ЗДДС по делото се установи следното:

I. Жалбоподателят е ползвал право на данъчен кредит в размер на общо 1 490. 09 лв. по единадесет фактури за дан. периоди юни 2019г. – август и октомври - декември 2019г. по фактури, издадени от „Боки – 94“ ЕООД, описани на стр. 6 от ревизионния доклад, на лист 136 – 142 от преписката. Предмет на доставка са основно плодове, билки, подправки, както и някои нехранителни стоки като свещи. За фактурите има издаден касов бон, в който е отразено, че плащанията са извършвани в брой. Представени са от жалбоподателя в хода на ревизионното производство стокови разписки, които удостоверяват предаване на стока аналогична по описание на тази във фактурите във времевия обхват на спорните доставки. Според удостовереното в тях (дата на издаване) стокови разписки са издавани почти ежедневно, а фактури – един или два пъти в месеца.

На доставчика е извършена насрещна проверка, резултатите от която са удостоверени в нарочен протокол – на лист 455 от преписката. Според удостовереното в протокола, проверката се е свела до връчване на искане за представяне на доказателства по реда на чл. 32 от ДОПК. Единственото, което е установено при извършената проверка е, че доставчикът е търсен на адреса, но там не е открит управителят П. К. или друг представител на дружеството, както и че не са представени исканите доказателства.

В ревизионния доклад е посочено, че от извършени проверки в програмни продукти на НАП и в информационната система на НАП е установено, че дружеството издател на фактурите не е начислило ДДС, не е включило в СД и в дневниците си за продажби процесните фактури. Установено е още, че дружеството е с прекратена регистрация по ЗДДС от 03.07.2020г., т.е. половин година след издаване на последната фактура. Доставчикът е с просрочени данъчни и осигурителни задължения. Неговият представляващ е собственик/представляващ на дружества, оценени като „некоректни платци, съзнателно избягващи плащане на данъчни задължения“. Установено е още, че дружеството няма назначени лица по трудов договор и няма данни за дължими и/или преведени осигурителни вноски за управителя К.. Въз основа на тези обстоятелство е прието, че не може да се установи реалност на доставките и респ. право на данъчен кредит. Всички тези обстоятелства, посочени в ревизионния доклад, по делото представляват недоказано твърдение на данъчните органи, тъй като не са удостоверени в протокол за извършена проверка или по какъвто и да било друг начин – с допустими по закон доказателства и/или доказателствени средства. Твърде вероятно е именно това да сочат данните от информационната система на НАП, но доказателства за това липсват по преписката и не са представени по делото. Проведената ревизия не е по реда на чл. 122 от ДОПК и фактите, изложени в ревизионния доклад не се считат верни до доказване на противното.

II. Жалбоподателят е ползвал данъчен кредит за дан. период м. октомври 2018г. – май 2019г. в размер 2 463лв. по 16 фактури, издадени от „КОНСУЛТИНГ И МЕДИА БГ“ ЕООД, описани на стр. 7 от ревизионния доклад, на лист 142 гръб - 150 от преписката. Предмет на доставка са основно плодове, билки, подправки. За фактурите има издаден касов бон, в който е отразено, че плащанията са извършвани в брой. Представени са от жалбоподателя в хода на ревизионното производство стокови разписки, които удостоверяват предаване на стока аналогична по описание на тази във фактурите. Според удостовереното в тях (дата на издаване) стокови разписки са издавани почти ежедневно, а фактури – един или два пъти в месеца.

На доставчика е извършена насрещна проверка, резултатите от която са удостоверени в нарочен протокол – на лист 424 от преписката. Според удостовереното в протокола, проверката се е свела до връчване на искане за представяне на доказателства по реда

на чл. 32 от ДОПК. Единственото, което е установено при извършената проверка е, че доставчикът е търсен на адреса, но там не е открит управителят или друг представител на дружеството, както и че не са представени исканите доказателства.

В ревизионния доклад е посочено, че от извършени проверки в програмни продукти на НАП и в информационната система на НАП е установено, че соченият за доставчик не е начислил ДДС по повод на удостоверените от обсъжданите фактури сделки, не е включило в СД и в дневниците си за продажби процесните фактури. Установено е още, че дружеството е с прекратена регистрация по ЗДДС от 05.06.2019г., т.е. месец след издаване на последната от обсъжданите фактури. Доставчикът е с просрочени данъчни и осигурителни задължения. Неговият представляващ С. Г. С. е собственик/представляващ на дружества, оценени като „некоректни платци, съзнателно избягващи плащане на данъчни задължения“. Установено е още, че дружеството няма назначени лица по трудов договор и няма данни за дължими и/или преведени осигурителни вноски за управителя. Въз основа на тези обстоятелство е прието, че не може да се установи реалност на доставките и респ. на възникнало право на данъчен кредит. Всички тези обстоятелства, за които се твърди, че са извлечени от информационни масиви на НАП, по делото представляват недоказано твърдение на данъчните органи, тъй като не са удостоверени в протокол за извършена проверка или по какъвто и да било друг начин – с допустими по закон доказателства и/или доказателствени средства. Твърде вероятно е именно това да сочат данните от информационната система на НАП, но доказателства за това по делото не са представени. Проведената ревизия не е по реда на чл. 122 от ДОПК и фактите, изложени в ревизионния доклад не се считат верни до доказване на противното.

III. Жалбоподателят е ползвал данъчен кредит за дан. периоди март 2018г. – септември 2018г. в размер 1539.94 лв. по 11 фактури, издадени от „МЕГА СЪРВИСИЗ ЕНД СЪПОРТ“ ЕООД, описани на стр. 9 от ревизионния доклад, находящи се на листи 150 гръб – 156 от преписката. Предмет на доставка са основно плодове, билки, подправки. За фактурите има издаден касов бон, в който е отразено, че плащанията са извършвани в брой. Представени са от жалбоподателя в хода на ревизионното производство стокови разписки, които удостоверяват предаване на стока аналогична по описание на тази във фактурите. Според удостовереното в тях стокови разписки са

издавани почти ежедневно, а фактури – един или два пъти в месеца.

На доставчика е извършена насрещна проверка, резултатите от която са удостоверени в нарочен протокол – на лист 436 от преписката. Според удостовереното в протокола, проверката се е свела до връчване на искане за представяне на доказателства по реда на чл. 32 от ДОПК. Единственото, което е установено при извършената проверка е, че доставчикът е търсен на адреса, но там не е открит управителят или друг представител на дружеството, както и че не са представени исканите доказателства.

В ревизионния доклад е посочено, че от извършени проверки в програмни продукти на НАП и в информационната система на НАП е установено, че дружеството не е начислило ДДС по повод на удостоверените сделки, не е включило в СД и в дневниците си за продажби процесните фактури. Установено е още, че дружеството е с прекратена регистрация по ЗДДС от 27.09.2019г., т.е. няколко дни след издаване на последната от обсъжданите фактури. Доставчикът е с просрочени данъчни и осигурителни задължения. Неговият представляващ Г. М. И. бил собственик/представляващ на дружества, оценени като „некоректни платци, съзнателно избягващи плащане на данъчни задължения“. Установено още, че дружеството няма назначени лица по трудов договор и няма данни за дължими и/или преведени осигурителни вноски за управителя. Въз основа на тези обстоятелство е прието, че не може да се установи реалност на доставките и респ. право на данъчен кредит. Всички тези обстоятелства, за които се твърди, че са извлечени от информационни масиви на НАП, по делото представляват недоказано твърдение на данъчните органи, тъй като не са удостоверени в протокол за извършена проверка или по какъвто и да било друг начин – с допустими по закон доказателства и/или доказателствени средства. Твърде вероятно е именно това да сочат данните от информационната система на НАП, но доказателства за това по делото не са представени. Проведената ревизия не е по реда на чл. 122 от ДОПК и фактите, изложени в ревизионния доклад не се считат верни до доказване на противното.

IV. Жалбоподателят е ползвал данъчен кредит общо в размер на 1208.43лв. за дан. периоди октомври 2017г. - февруари 2018г. по девет фактури, издадени от „МЪРСИ ОН“ ЕООД, описани на стр. 10 от ревизионния доклад, находящи се на листи 157 гръб – 161 от преписката. Предмет на доставка са основно плодове, билки, подправки. За

фактурите има издаден касов бон, в който е отразено, че плащанията са извършвани в брой. Представени са от жалбоподателя в хода на ревизионното производство стокови разписки, които удостоверяват предаване на стока аналогична по описание на тази във фактурите. Според удостовереното в тях (дата на издаване) стокови разписки са издавани почти ежедневно, а фактури – един или два пъти в месеца.

На доставчика е извършена насрещна проверка, резултатите от която са удостоверени в нарочен протокол – на лист 445 от преписката. Според удостовереното в протокола, проверката се е свела до връчване на искане за представяне на доказателства по реда на чл. 32 от ДОПК. Единственото, което е установено при извършената проверка е, че доставчикът е търсен на адреса, но там не е открит управителят или друг представител на дружеството, както и че не са представени исканите доказателства.

В ревизионния доклад е посочено, че от извършени проверки в програмни продукти на НАП и в информационната система на НАП е установено, че дружеството не е начислило ДДС по повод на удостоверените сделки, не е включило в СД и в дневниците си за продажби процесните фактури. Установено е още, че дружеството е с прекратена регистрация по ЗДДС от 27.09.2019г., т.е. няколко дни след издаване на последната от обсъжданите фактури. Доставчикът бил с просрочени данъчни и осигурителни задължения. Неговият представляващ Г. М. И. бил собственик/представляващ на дружества, оценени като „некоректни платци, съзнателно избягващи плащане на данъчни задължения“. Било установено още, че дружеството няма назначени лица по трудов договор и няма данни за дължими и/или преведени осигурителни вноски за управителя. Въз основа на тези обстоятелства е прието, че не може да се установи реалност на доставките и респ. на възникнало право на данъчен кредит. Всички тези обстоятелства, за които се твърди, че са извлечени от информационни масиви на НАП, по делото представляват недоказано твърдение на данъчните органи, тъй като не са удостоверени в протокол за извършена проверка или по какъвто и да било друг начин – с допустими по закон доказателства и доказателствени средства. Твърде вероятно е именно това да сочат данните от информационната система на НАП, но доказателства за това по делото не са представени. Проведената ревизия не е по реда на чл. 122 от ДОПК и фактите, изложени в ревизионния доклад не се считат верни до доказване на противното.

V. Жалбоподателят е ползвал данъчен кредит в размер на 129.80лв. за дан. период м. февруари 2018г. по фактура, издадена от „РАЯ 51“ ООД, находяща се на лист 157 от преписката. Предмет на доставка са основно плодове и билки. Към фактурата има издаден касов бон, който е нечетлив.

На доставчика е извършена насрещна проверка, резултатите от която са удостоверени в нарочен протокол – на лист 469 от преписката. Според удостовереното в протокола, проверката се е свела до връчване на искане за представяне на доказателства по реда на чл. 32 от ДОПК. Единственото, което е установено при извършената проверка е, че доставчикът е търсен на адреса, но там не е открит управителят или друг представител на дружеството, както и че не са представени исканите доказателства.

В ревизионния доклад е посочено, че от извършени проверки в програмни продукти на НАП и в информационната система на НАП е установено, че дружеството не е начислило ДДС по повод на удостоверената сделка, не е включило в СД и в дневниците си за продажби процесната фактура. Установено е още, че дружеството е с прекратена регистрация по ЗДДС от 22.02.2012г., т.е. два дни след издаване на последната от обсъжданите фактури. Доставчикът бил с просрочени данъчни и осигурителни задължения. Неговите управители К. С. К. и К. С. В. били собственици/представляващи дружества, оценени като „некоректни платци, съзнателно избягващи плащане на данъчни задължения“. Установено е още, че дружеството няма назначени лица по трудов договор и няма данни за дължими и/или преведени осигурителни вноски за управителите. Въз основа на тези обстоятелства е прието, че не може да се установи реалност на доставките и респ. на възникнало право на данъчен кредит. Всички тези обстоятелства, за които се твърди, че са извлечени от информационни масиви на НАП, по делото представляват недоказано твърдение на данъчните органи, тъй като не са удостоверени в протокол за извършена проверка или по какъвто и да било друг начин – с допустими по закон доказателства и доказателствени средства. Твърде вероятно е именно това да сочат данните от информационната система на НАП, но доказателства за това по делото не са представени. Проведената ревизия не е по реда на чл. 122 от ДОПК и фактите, изложени в ревизионния доклад не се считат верни до доказване на противното.

В хода на ревизионното производство един от съдружниците на дружеството

жалбоподател, той и барман в процесното заведение, е дал обяснения за механизма на доставките. Изложените в ревизионното производство обстоятелства са идентични с обстоятелствата, удостоверени чрез показанията, дадени от него в качеството му на свидетел по делото. Обясненията/показанията са логични и последователни, съответстват на останалия събран по делото доказателствен материал, поради което макар и да са дадени от лице, заинтересовано от изхода на спора, съдът ги цени като достоверни. Описаният чрез тях механизъм на доставките е следният: търговецът – жалбоподател по делото чрез свой представител е уговарял процесните доставки посредством контакт с едно лице И. С., който им бил познат като доставчик на стока от други заведения. Поръчаната стока от деня била доставяна в помещение на адреса, където се помещава на бара с транспорт на доставчика, по предварителна заявка и срещу плащане в брой по съответната складова разписка в деня след доставката. В допълнение към изложеното съдът взе предвид следното: показанията на съдружника не се променят във времето, не се добавят нови писмени доказателства, които да „подсилят“ доказателствената тежест на тези твърдения. Съдът приема, че с оглед естеството на поръчките и техните количества, коментираният механизъм на доставки не е невъзможен или абсурден.

От изслушаната по делото експертиза се установява следното:

Процесните фактури са осчетоводени по сметка 401 „Доставчици”, начисления данък по сметка 4531 „Начислен данък по покупките”, плащането по сметка 501 „Каса”, Получените стоки са осчетоводени по сметка 302 „Материали”, като същите са заприходяват в складовата програма. Получените стоки се влагат при изготвянето на коктейли и напитки, като при разходването им се изписват от сметка 302 „Материали” по метода „Среднопретеглена стойност”. Получените приходи от продажба на приготвяните коктейли и напитки се осчетоводяват по сметка 701 „Приходи от продажба на продукция”. Счетоводството на „Фим ко 2015” ООД се води в съответствие със Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти. Издадените фактури са включени в дневниците за покупки към СД по ЗДДС, които са били подавани ежемесечно, данъкът е начислен по сметка 4531 „Начислен ДДС по покупките”. Реализираните приходи от продажба на приготвяните коктейли и напитки, в които са вложени закупуваните стоки са осчетоводени по сметка 701

„Приходи от продажба на продукция” и същата са включени в дневниците за продажби към подаваните СД по ЗДДС, като е начислен и съответния ДДС, осчетоводен по сметка 4532 „Начислен ДДС по продажбите”. Закупуваните стоки са влагани при изготвянето на коктейли и напитки, като съобразно рецептите за приготвянето им влаганите стоки в тях се изписват автоматично като количества и стойност в складовата програма и на база на тези изписвания може да се проследи какъв приход е формиран от съответния артикул, в който е вложена съответната стока. Няма осчетоводяване на разходи за транспорт при и по повод придобиването на процесните стоки.

ССЕ във всички нейни части е подробно обоснована, поради което съдът възприема фактическите констатации на вещото лице изцяло. Въз основа на заключението на вещото лице съдът приема, че са налице реални доставки по процесните фактури, тъй като процесните стоки са участвали в последващи облагаеми доставки, предоставяни от жалбоподателя на трети лица. Този извод не се опровергава от обстоятелството, че към доставките няма множество съпътстващи документи – довод, използван от ответника по жалбата. Предметът на конкретните доставки и описваният механизъм на предаване на вещта – в помещение на адреса, където се помещава на бара с транспорт на доставчика, по предварителна заявка и срещу плащане в брой по съответната складова разписка в деня след доставката не предполага съставянето на голям набор от съпътстващи документи - договори, приемо-предавателни-протоколи, разписки и прочие. Съставянето на съпътстващи документи не е било наложително в отношенията между страните, нито за доказване на предаването на вещите, нито за доказване плащането на цената, тъй като доставките са извършване ден за ден срещу плащане.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, поради което същата е допустима.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма. В хода на производството не са допуснати съществени процесуални нарушения. Ревизионният акт в оспорената част противоречи на материалния закон, тъй като

правото на данъчен кредит не е било упражнено без основание - налице са доставки по см. на чл. 9 от ЗДДС от една страна, за тях правото на данъчен кредит е възникнало и е било надлежно упражнено – от друга. Жалбоподателят е регистрирано лице по ЗДДС, доставките са осъществени от регистрирани по ЗДДС лица към момента на извършване на доставките, и стоките, на които основава правото си на данъчен кредит са използвани впоследствие от него за целите на собствените му облагаеми доставки. По делото не се установи, жалбоподателят да е извършил данъчна измама, нито че той е знаел или е трябвало да знае, че с покупката си участва в сделки, част от измама с ДДС, извършена от доставчиците или от друг стопански субект, действащ нагоре по веригата от тези доставки на стоки и услуги, ако се приеме, че такива са налице. Затова не са налице основания за ограничаване на правото на данъчен кредит по процесните доставки. Както се изтъква в практиката на съда на ЕС, при установена реалност на процесните доставки, какъвто е конкретният случай, режимът на правото на приспадане, предвиден в директива 2006/112 не допуска на данъчнозадължено лице да бъде отказано правото да приспадне ДДС за доставка на стоки, поради това, че поради измами или нередности, извършени нагоре или надолу по веригата спрямо тази доставка се счита, че последната не е реално осъществена, без въз основа на обективни данни да е доказано, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че посоченото от него сделка, на която то основава правото си на приспадане, е част от измама с ДДС – в този смисъл решение по дело С – 439/2004 и С – 440/04, т. 45, 46 и 60, решение по дело С – 80/11 и С – 142/11, т. 47 и решение по дело С – 285/11, т. 45. По изложените съображения съдът приема, че правото на данъчен кредит е било надлежно възникнало и упражнено, ревизионният акт в оспорената част е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

С оглед изхода на делото претенцията за заплащане на разноски от страна на процесуалния представител на жалбоподателя следва да се постави на обсъждане. Същата е основателна и следва да бъде уважена, на основание чл. 161, ал.1 от ДОПК до размера на доказаните разноски. По делото са представени доказателства за направени разноски, както следва: 50лв. – държавна такса, 400 лв. – за експертизата, 1160 лв. – за адвокатски хонорар, или общо в размер на 3 179.99лв.

Страните са останали задължени за разноски за възнаграждение на вещо лице в

размер на 324лв. С оглед изхода на делото тези разноси следва да се възложат в тежест на администрацията на ответника.

По изложените съображения и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, чл. 161, ал.1 и чл. 77 от ГПК във връзка с § 2 от ДР на ДОПК, Административен съд – [населено място]-град,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба „ФИМ КО 2015“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 1000, р-н С., [улица], представлявано от управителя И. Г. Ф., РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221021006104-091-001/28.03.2022 г., потвърден с Решение № 956/16.06.2022 г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, с която на дружеството в резултат на непризнато право на данъчен кредит са определени допълнителни данъчни задължения по ЗДДС за дан. периоди октомври 2017 г. – декември 2019 г. общо в размер на 9 873.49лв., от които 7 414.25лв. главници и лихви общо в размер на 2459.24лв.

ОСЪЖДА Дирекция "ОДОП" - [населено място]-град при ЦУ на НАП да плати на „ФИМ КО 2015“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 1000, р-н С., [улица], представлявано от управителя И. Г. Ф. сумата в размер на 1610лв., представляваща разноси по делото.

ОСЪЖДА Дирекция "ОДОП" - [населено място]-град при ЦУ на НАП да плати по набирателната сметка на АССГ 324лв., представляваща разноси за вещо лице над внесения депозит.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

